

Sjufliga
Namnsdags=
och
Kärleksvisor
för ungdom
och
Utmärkt wacker sjömanssång.

Till tryck bestående

af

G. Maltonen.

Accidenstryckeriet Suomi Tammerfors 1884.

— Pris: 15 penni. —

Sida Damin

Sjunges som: "Jag stod nu uppå Högan Berg,, o. s. v.

1. Om morgon tidigt utvandrande
Invid solens sköna uppgång;
Begifwande mig till lundene
Ut bland med blommorna mång.
2. Der hörde jag min älskwärde
Så ljusligt sjungande
Och minom ju den ämmaste
Förwänligt spelande.
3. Det wäckte i mitt hjerta nu
En kärlek brinnande,
Samt glädje obefristlig ju,
Ny häg och böjelse.
4. Såsom stjernorna på himmelen
De ungas tantar är,
Ej kunna de rätta wandringen
Under sin lefnad här.
5. Men hör nu unga wännen min
Fäst på ditt minne du;
Döpselsförbundet å namnsdag din
Det dyrbarast är dig ju!
6. Ordna ditt bord såwidt du kan
Och rummet uppsnygga!
Det är förty din heder sann
Samt lifwet ditt förskönar.
7. Nu din namnsdag behedrande
Wär unge sagre wän;
Och dig som är bland skönaste
Utsökta wi äfwen.

8. Att wäcka dig wi komme är
Med vår lilla wakra sång,
Uppå din ljuswa namnsdag här,
Om aldrig till antalet mång.
9. Men hoppas wi om förlåtelse,
Att wi nu fördrista tom,
Och din morgonsömn den sötaste
Af oss blef störd med vårt tal!
10. Mycket bereste äro wi
Under denna wäran färd;
In land och sjö passerat förbi
Men ej funnit hamnen önskwärd.
11. Ej lifsom egen käraste
Finnes någon i werlden wid,
Hwilken gör lifwet mer skönare
Än hwad blomman på markens stig.
12. Som morgonen så ljuslig är
Och qwällen skön att se!
Skönare är min ämmaste
Med kinder blomstrande.
13. Nu du min wän den älskwärde
Förglöm dock aldrig mig,
Då jag mitt hjerta redbare
Allaredan upplätit åt dig.
14. Solen som uppgår att lysa
Och sänker sig åter ner;
Förgät du aldrig att älska
Den trogna du i lifwet här ser.
15. Och sången wi skall sjunga
Rundtomkring året nu

Vertill du jemväl får lysna
Tills nästkomna året ju.

16. Nu denna sång afflutande
Och önskom lycka dig!
Ett ömt farväl dig lemnande
Som war så kär åt mig.

Sjunges som: På Finlands snöbeläckta strand o. s. v.

1. Nu ett år förslutet har
Af din sköna ungdomstid,
:: Och namnsdag din, den ljusnat klar
Som wi nu fira will.
2. Som blomman sköna växande
Du nu förflitnad är;
:: Som ros på marken glänsande
Din ungdomt jemförd här.
3. Ael! Herre du som mild af nåd
Dig alltid detta gif:
:: Att du må wila de ondas råd
Och wäl beskyddad blif.
4. Att ej din ros förwisgna må
Bland sorger mystiske;
:: Och skönhet ej förgångne få
Under behymren dysteraste.
5. Men i ålder nåd uppväxte du
Uti Herren blomstrande,
:: Och ledd af ljuset grönska ju
Allt ewigt fröjdande.
6. Wi lycka och wälsignelse
Nu å din namnsdag få

:: Alle gladt till önsfande
Din födelsedag har så.

7. Behedrande wi sjungande
Nu denna sångene,
:: Afflutande med förtäljelse,
Må wäl du ömmaste.

Första.

Sjunges som: „Albert och Maria”.

1. Hör du min aldra ömmaste
Kom nu blott till mig;
Min wän, du är den skönaste,
Mitt hjerta saknar dig.
Såsom solen strålar
I des blänkande purpursten,
Mitt hjerta föremålar
Dig som en fruktbar gren.
2. Lifsom forsar brusa
Och strömmar starkaste,
Mitt hjerta will beprisa
Att alltid dig få se.
Jag uti mina ungdomstider
Bör söla mig en wän;
Ty ensam ju förblifwer
Tiden få lefsam än.
3. Min wän jag eftersökte
Bland främmande menniskom
Och i fjerran länder aflägsne
Jag warit resandom.
Såsom wägorna i hafwet
Af vinden ju bortdrifs,

Afvenså menckliga lifwet
På lika sätt förtrifs.

4. Jag varit alltid gläder
Medan jag än war ung,
Som vårens blommor sköna
Och hägget i en lund.
Icke vill jag förja
Och tiden begråta;
Ty att öfverflodigt förja
Gör dagarna långa.

Andra.

*Sjunges som: En morgon skön har vandats å halfön
Balkan.*

1. Från hafwet jag kommit till stranden
Att helsa uppå dig,
Då med den glada handen
Du emottog ju mig.
2. Aft mig som barn af mamma
Om icke jag födder war,
Gj något af kärlekens sjuka
Jag ej wetat af.
3. O du min vän den hulde
Vi hade ju så glada da'r,
Men om wi skilda blesive
Wore det så bittra drag.
4. Aft wännen min den bästa,
Öfvergif du icke mig,
Ty jag ej i mitt hjerta
Kan nånsin glömma dig.
5. Jag sitter i min ångslan
Och beskådar stjernerne,

Med långa stunders fängslan
Öfter dig suckunde.

6. Jag minnes ju den tiden
Då wi sammanträffades,
Och saknar än den orten,
Der wi sällskapades.
7. Minnes du ej förbundet,
Som du mig beswor,
Nu är det ju förglömmet
Och jag öfvergifwen bor.
8. Om uti modersfammen
Jag hade dött som ung,
Och icke uti wänstapen
Med dig ingått i förbund.

Tredje.

*Sjunges som: O jungfru Mär, hwi så sorgsen du nu lyftar
din ögon upp mot den swarta skyn.*

1. Farväl! men så, du hulda får ej bäfwa,
Fäst jag måste bordt från älskad hann,
;: Att ut på hafwets mörka wågor swäfwa,
Då du har lugn i liten hyddas sann. ;:
2. Nu jag mäftar ej att qwäfwa
Den djupa smärta, som intar mitt bröst,
;: Mitt hjerta ständigt skall af oro bäfwa
Wid saknaden af dig, min enda tröst. ;:
3. När wären ler härnäst och wågor gunga
Mig till den hann, der all min sällhet war,
;: Jag kysser dig och då skall hjertat sjunga
Allt jemnt, uti din lilla hydda qwar. ;:
4. Den ljuswa wären vill jag nöjd förbida,
Fäst du blir långt fjerran från mig skild;

;; Och hwad jag än af saknaden må lida,
Blir ljusst när jag får återse din bild. ;;

5. När söderns sol på mina kinder glöder,
Jag under palmens kronor wänligt ler
;; Att negerbarnens dans; tro ej i söder,
Rej, i din hydda, då min tanke är. ;;

6. Glöm ej de dyra löften du mig swurit,
Då söderns nöjen will förtjusja dig,
;; Att ej den kärlek jag till dig ren burit
Förbyter sig i törnen på min stig. ;;

7. O, darra icke så, ty hastwets^e bölja
Ej söndra kan wår kärleks warma tro,
;; Hwarthån jag går, dig mina tankar följa,
De ständigt i din lilla hydda bo. ;;

8. Jag will ej darra, jag will endast sända
Till himmelen för dig min warma bön,
;; Att hwar helst som din resa än må lända
En lycklig hemkomst blir din kärleks lön. ;;

9. Farwål, åt Gud jag nu mig öfwerlåter,
Hans milda hägn skall jemnt min stjerna bli,
;; Mitt hjerta säger att jag ser dig åter,
Om en lyff, förran jag skiljs från dig. ;;

10. Adjo, farwål! kanske för sista gången
Jag dig till ajsted väcker nu min hand,
;; Adjo, farwål, du icke finner mången,
Som älskar dig så högt i lifwets land. ;;

11. Adjo, farwål! I höga berg och dalar,
Der jag har trampat mina barndomssteg,
;; Adjo, farwål! I himlens höga salar
Om icke här, jag der skall träffa dig. ;;

